

Ddt pelastaa

(Metro 8.11.2006)

Maija Dahlgren näpäytti kolumnissaan "käyvänsä ddt:llä" (Metro 2.11.). Totta toisiaan. Sota-aikaan ihmisiä kuoli vähemmän pilkkukuumeeseen ja muihin tauteihin, kun kirppuja ja luteita alettiin harventaa ddt:llä. Sodan jälkeen ainetta pölisteltiin lasten päihin joka kodissa täiden häätämiseksi.

Ddt ei ole supermyrkky, kuten Greenpeace uskottelee. Aine on ihmiselle harvinaisen myrkytön.

Ongelmaksi muodostui sen hajoamisen hitaus. Kun ddt-ruiskutuksia käytettiin laajasti maataloudessa, ainetta kertyi vähitellen pellon ja luonnon otuksiin sekä niitä syöviin petoihin. Linnunmunien kuori jäi ohuemmaksi, jolloin munat särkyivät helpommin.

Ddt säästyi ihmishenkien pelastajaksi. Maailman terveysjärjestö WHO suosittelee (15.9.), että kotien sisäseinät ruiskutetaan ddt:llä malariasääskien torjumiseksi kehitysmaissa.

EU painosti kehitysmaita "tinkimättömästi" vuosikausia kieltämään myös ddt:n terveyskäytön. Peukaloruuvina käytettiin uhkauksia tuontikielloista.

Tilalle piti ottaa kaksikymmentä kertaa kalliimpia, lyhytikäisiä ja paljon myrkyllisempiä kemikaaleja. Käsittelyt jouduttiin uusimaan vähän väliä, sillä aineet hajosivat nopeasti. Lääkärit varoittivat, että niistä oli vaaraa varsinkin imeskeleville vauvoille.

Melko vauras Etelä-Afrikka siirtyi vaadittuihin "viherkemikaaleihin" vuonna 1996. Kalliit luomumyrkyt menettivät nopeasti tehonsa, ja malaria räjähti tappavimmaksi epidemiaksi maan historiassa. Koeteltuihin tieteen keinoihin ymmärrettiin palata vuonna 2000.

Nyt jo kymmenet Afrikan maat uskaltavat suojella ihmisen oikeutta elämään – malariaa ehkäistään ddt:llä kotien sisätiloissa.

Yksi äärijärjestö ajaa silti edelleen ddt:n totaalikieltoa, kehitysmaiden ihmisistä piittaamatta.

JUSSI TAMMISOLA,
BIOLOGI, HELSINKI